

Barat Vüsal sevilən şairdir

Danılmaz bir həqiqətdir ki, hər bir insanın öz dünyası var. Hər kəsin qəlbinə bir dünya sığır. Biz bu dünyanı özümüzzlə yaşadıq, biz bu dünyanı özümüzzlə aparırıq. Çağdaş Azərbaycan poeziyasının tanınan simalarından olan Barat Vüsal da zəngin mənəvi dünyaya malik bir şairdir. Özünəməxsus yaradıcılıq yolu, gərgin sənət axtarırları şairin qələmini günü-gündən püxtələşdirib, onu şeirin keşməkeşli yollarında öz yeri, öz çəkisi olan şairlərdən biri edib. Barat Vüsal öz dünyası olan bir insan, öz taleyi olan bir şairdir O, XX əsrin sonlarında, XXI əsrin əvvəllərində yaşayıb yaradan şairdir. Amma əsl poeziya, əsl sənət əsəri üçün zaman həddi, zaman sərhədi olmayıb, yəqin ki, B.Vüsal da yazıb-yaradanda zamanı yox, sənəti nəzərə alıb.

**Gözəl, gözəl baxtla gəldim dünyaya,
Haqqı sevdim, haqla gəldim dünyaya.
Sən gəldiyin vaxtda gəldim dünyaya,
Mən dünyaya başqa vaxtda gəlmərim!**

Çağdaş Azərbaycan poeziyasının görkəmli simalarından olan Barat Vüsal özünəməxsus yaradıcılığı ilə seçilən, həyatın keşməkeşli yollarında ağır sınaqlarla üzləşən, qalib çıxan, ilhamla yazıb-yaradan, tərəvətli əsərləri ilə rəhbət qazanan, ədəbiyyatımızda imzasını əbədi həkk etdirən maraqlı bir şair ömrü yaşayıb. 67 yaşlı bu şairin poetik dünyasında hər fəslin öz rəngi duyulmaqdadır.

Hər şeydən öncə, B.Vüsal dövrünün övlədidir. Əgər o, bir tərəfdən insanın daxili aləmi, yüksək amallar uğrunda mübarizəsi barədə yazıbısa, digər tərəfdən XX əsrin diktəsi, tələbləri də bi şairin yaradıcılığında öz əksini göstərüb. Barat Vüsal müasir dövrün ən gözəl lirik şairlərindən biridir. Onun qələmindən çıxan məhsul həm çoxcəhətli, həm də bu gün öz əhəmiyyətini itirməyən, oxucuların, şeirsevərlərin marağını, zövqünü oxşayan yaradıcılıq nümunələridir.

Zəngin yaradıcılığa malik olan B.Vüsal öz əsərlərində Azərbaycanın poetik tablosunu çox əlivan yaradıb. Şairin bütün müşahidələrinin, poetik münasibətlərinin, mərkəzində insan və onun arzuları dayanıb. Adı yarpaqdan yazanda da, çiçəyə, quşa nəgme qoşanda da, xarüqələr yaradan əməkçinin zəhmətini tərənnüm edəndə də çox sevdiyi qəhrəmanını - insanı unutmayıb:

**Ey vətən, deyirəm haqqı qalibmi,
Hər bəndə deyənə bəndə deyəm mən?
Ruhumla bu yurdun həndəvərində,
Gecə də, gündüz də keşikdəyəm mən!**

Barat Vüsal 1951-ci ildə Qazax rayonunun Kosalar kəndində doğulub. Orta təhsilini burada alıb. 1973-cü ildə Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetinin tarix fakültəsini bitirib. 1968-ci ildə "Sarı sünbül" adlı ilk şeirini yazıb. 1988-ci ildən Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvüdür. Şair 1993-cü ildən AYB-nin Qazax bölməsinə rəhbərlik edir. "Göz aydınlığı", "Ürəyimdən bir çay axır", "Yolumuz eşqə bağlıdır", "Ömür bitir, Yol bitməz", "Qazaxda yaşadım mən öz ömrümü", "Ruh gəmisini" və "Kufə əhli" kitablarının müəllifidir. 1998-ci ildə Xəlil Rza Ulutürk, 2008-ci ildə Səməd Vur-

ğun ədəbi mükafatlarına layiq görü-lüb, əməkdar incəsənət xadimidir.

Şairi tanımaq üçün bəzən onun əsərləri kifayət eləmir. Hərdən gözün-dən qaçan bir şey olur və ya sənə çatmayan hiss duyğu olur. Burada şair haqqında yazılan yazılar, deyilən fikirlər köməyə gəlir. Hər bir şairin tərcümeyi-halı, yaradıcılığı haqqında yazı-

lan məqalələr, kitabları haqqındakı re-senziyalar onun hərtərəfli səciyyə-ləndirilməsinə kömək edir. Bəzən şübhə-li qaldığın bir məsələni aydınlaşdır-maqda da bu yazılar böyük rol oynayı-r. Barat müəllim öz ömrünü yaşayı-r, bu yola nəzər salanda, dolu bir həyat-la qarşılaşırsan.

**Ürəkmi, ölümdən qorxursa ürək,
Nə elə qorxuram, nə əsirəm mən.
Allah, yaşamağa tələsirmişək,
Torpağa dönməyə tələsirəm mən!**

**Məni yazıq etmə, yazığam Allah,
İstərim ki, ömrüm ömrə calansın.
Torpağa dönməyə hazıram Allah,
Torpaqdan qoy yenə insan yaransın!**

Əsl şairlərin yaradıcılığı adətən xalqın taleyidir, bədii ensiklopediya-sıdır, bioqrafiyasıdır. Çağdaş dövrü-müzdə yaşayıb-yaradan Barat Vüsal kimi şairlərimizin tədqiq edilməsi, öy-rənilməsi həm də Azərbaycan tarixi-nin müəyyən bir hissəsinə işıq salın-ması deməkdir! Zaman keçib, illər ö-t-dükcə Barat Vüsal poeziyası daha is-ti, daha şirin görünür.

Çünki, bu poeziya insana və onun daxili aləminə hər vaxt yaxın olub. İnsan isə heç vaxt yaxın olanı unutmur. Sözün həqiqi mənasında, Barat Vüsal poeziyası yaşarı poeziyadır. Onun hu-manist, müasirlərimizi, düşündürən, yaşadan ideyalarla qidalanan əsərləri, Azərbaycan poeziyasının bir çox müsbət keyfiyyətini, qabaqcıl ənənə-lərini davam etdirən şeirləri öz həyat gücünü, ideya-estetik təsirini bu gün də itirməyib. Barat müəllimin şeirləri nədən bəhs edirsə-etsin, onlarda oxu-cu, hər şeydən əvvəl, bülur ideya və şeiriyyəti görür.

Barat Vüsalın müasirləri, onu tanı-yanlar şeirləri, yaradıcılığı haqqında müsbət fikirlər söyləyirlər. Barat müəllimi ədəbiyyata ötürü bir həvəs, gəl-di-gəder bir hiss gətirməyib. Qəlbən, ru-hən şair olan B.Vüsal ədəbiyyata bö-yük ideallar, sağlam məslək, yüksək amallar gətirib. O, bütün rəyi, bütün il-hamı ilə doğma torpağına bağlı insandır. Heç vaxt şeirdə, sənətdə şöhrət axtarmayıb. Təbiətə təvazökar və

sadə bir insan olan Barat müəllim şeir-ə, ədəbiyyata, xalqa, vətənə bəslə-nən böyük, güclü məhəbbətin ifadə forması kimi baxır, incəsənəti məhz belə bir mövqedən qiymətləndirir. Ona görə də Barat Vüsalın yaradıcılı-ğını Vətənimizin, xalqımızın həyat və mübarizəsindən ayrı təsəvvür etmək mümkün deyil.

Bu fikrə ədəbiyyat adamı, peda-qoq, Nəsimi rayonundakı Tahir Həsə-nov adına 23 nömrəli tam orta məktə-bin Azərbaycan dili və ədəbiyyatı müəllimi Firuzə Abdullayevanın "Ba-rat Vüsalın poeziyası" kitabını oxu-duqdan sonra gəldim. Qənaətim bu-dur ki, Barat Vüsal sevilən şairdir. Ömür yoluna nəzər salanda, mənə elə gəldi ki, elə 67 illik ömrü vərəqlədim. Səməd Vurğun kimi böyük şairlər ye-tişdirən Qazaxın səsinə eşitdim onun yaradıcılığında. Elə ustad S.Vurğunun səsinə eşitdim, duydum onun yaradı-cılığında. Elə bildim ki, Barat Vüsal haqqında fikir deyən şairlərin, yazıçı-ların, tənqidçilərin səsinə eşitdim bu kitabla tanış olanda. Sevgi də gör-düm, nifrət də. Gileylə də eşitdim, tərifi də. Eləcə də Barat Vüsalın həmkar-la-rına olan münasibətində fərqli çalarlar duydum. Bəlkə bu da insan deyilən bir varlığın həqiqi səsidir. Hamını ey-ni cür görmək olmur. Hamını eyni mə-həbbətlə sevmək olmur.

**Ağıl var elə bil, ağılı yoxmuş,
Könül var, sən ona ağıl kimi bax!
Nağıl var, oxusan dastan bilərsən,
Dastan var, oxuyub nağıl kimi bax!**

**Ömür çilik-çilik, bölük- bölükdür,
Yük var ki, bir tükümüş, tük var ki, yükdür...
İz var ki, ciğirdən, yoldan böyükdür,
Yol var ki, uzanır ciğir kimi... bax!**

Poeziya bir gülşəndir, burada müx-təlif güllər bitir. Biri qızıl gül dərir, biri qərənfil, biri zanbaq, biri nərgiz...Biri-nin dahi saydığını o birisi bəyənmiş, birinin sevdiniyə digəri nifrət edir. Şair qəlbinin anlaşılmaz duyğuları olur, aldadıcı hissləri olur. Mən Barat Vüsal bağçasından nə dərdim, dərdik-lərimi hansı rəngdə, hansı çalarda gördüm. Həmin çiçəklərdən necə tab-lo yaratdım, bilmirəm. Sadəcə onu bi-lirəm ki, bir çoxu kimi nifrətlə, qəzəb-lə, kinlə yaşamadım, məhəbbətlə, hörmətlə yaşadım və öz yaşantılarımı yazdım...

Və sonda Firuzə Abdullayevanın kitabının mənə yaratdığı xoş təəssü-ratlardan biri bu oldu ki, el şairi Barat Vüsalın yaradıcılıq spektri o qədər geniş və çoxşaxəlidir ki, onu xarak-terizə etmək üçün təkə ədəbiyyatşü-nas olmaq azdır, mənə elə gəlir ki, di-gər sahələri də bilmək gərəkdir. Sırr deyil ki, B.Vüsal bəzi həmkarlarından fərqli olaraq, sözün həqiqi mənasın-da, Azərbaycan cəmiyyətində geniş tanınan, sevilən və hörmət bəslənilən insandır.

Şeir ürəyin, beynin kardiogramıdır. Şeir yalnız ürəyin yox, həm də ömrün çövhəridir. Xoşbəxt o şairdir ki, xalqını təmsil edə bilir, bu halda onun ilham vergiləri yalnız özünün deyil, bütün ulusun, yurdun mənəvi kardiogramına çevrilir Barat Vüsal bizim bütövlükdə XX əsr ədəbiyyatımızda bir məktəbdir.

Daşdəmir ƏJDƏROĞLU